

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1CoCsp/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8517203667
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8517203667.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Anny Ilčinovej, v sporovej veci žalobkyne: J. A., P. XX.X.XXXX, Y. H. L.L., A. XXX/XX, zastúpenej JUDr. Petrom Vachanom, advokátom, so sídlom v Žiline, Pavla Mudroňa 1191/5, IČO: 42350026, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpenému: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, o určenie, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 4Csp/93/2017-90 z 4.6.2019, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok okrem výroku o zastavení konania.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že hotovostný úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.8.2015 uzavretý medzi stranami sporu je bezúročný a bez poplatkov. V prevyšujúcej časti konanie zastavil. Žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Vychádzal zo zistenia, že medzi žalobkyňou a žalovaným bola uzatvorená zmluva o hotovostnom úvere a zmluva o revolvingovom úvere, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobkyni bol poskytnutý úver vo výške 4.500,- eur, ktorý sa zaviazala splatiť v 84 splátkach vo výške 100,03 eur mesačne. Žalobkyňa uhradila žalovanému iba sumu 2.856,89 eur. Uzatvorená úverová zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Skúmaním jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je uvedená len výška splátky 100,03 eur bez bližšej špecifikácie, t.j. nie je splnená požiadavka, aby zmluva obsahovala výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je ani uvedená konečná splatnosť úveru, teda nie je naplnená dikcia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorá je jednou z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru má byť uvedený presne, a to uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť. Tento údaj slúži aj na rozlíšenie, dokedy je dlžník povinný platiť zmluvné úroky a odkedy úroky z omeškania. V zmluve absentuje aj ďalšia podstatná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. v súvislosti s tam uvedenou RPMN, a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí

spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. V predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedený, aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN. V zmluve je uvedená nesprávne aj výška RPMN v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa. V predmetnej zmluve je uvedená RPMN vo výške 21,50 %, pričom podľa prepočtu má byť správne uvedená sadzba 21,98 %. Poskytnutý spotrebiteľský úver je podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) Zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bez poplatkov. V časti týkajúcej sa určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti revolvingového úveru poskytnutého na základe totožnej spotrebiteľskej zmluvy súd konanie zastavil.

3. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a 2 CSP.

4. Proti rozsudku, okrem výroku o zastavení konania v prevyšujúcej časti, v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne, aby rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná žalovanému náhradu trov konania.

5. Odvolanie podal z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

6. Namietal, že náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je v úverovej zmluve uvedená výlučne v súlade so znením zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy a v súlade so znením Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, ktorá stotožňuje pojem výška, počet a frekvenciu splátok s pojmom výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Žalovaný preto považuje za nevyhnutné vykladať § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. v súlade s výkladom Najvyššieho súdu SR prezentovaným napr. v uznesení Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/146/2017 z 22.2.2018 v spojení s eurokonformným výkladom. Termín konečnej splatnosti úveru nebolo nevyhnutné určiť konkrétnym dátumom, ale postačilo vymedzenie iným určitým spôsobom, ktoré bez akýchkoľvek ťažkostí a pochybností umožňovalo spotrebiteľovi tento dátum identifikovať, nakoľko doba trvania je stanovená počtom 84 mesačných splátok, z čoho musí byť aj priemernému spotrebiteľovi zrejmé, že zmluva bude trvať 84 mesiacov, doba trvania je teda stanovená. Z dátumu konečnej splatnosti je taktiež zrejmé, kedy nastane konečná splatnosť úveru, preto uvedená náležitosť úverovej zmluvy je splnená v zmysle § 9 ods. 2 písm. f). Zákon č. 129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom ku dňu 1.5.2018 zmenil znenie ustanovenia § 9 ods. 2 písm. d) tak, že povinnou náležitosťou je už len uvádzanie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je v úverovej zmluve dodržaná. Výška RPMN je v úverovej zmluve uvedená korektné spolu s predpokladmi pre jej výpočet, ktoré sú uvedené priamo v úverovej zmluve. Pri výpočte RPMN zohráva dôležitú úlohu aj presný dátum, kedy došlo k prvému čerpaniu finančných prostriedkov. Na základe žalovanej úverovej zmluvy bol klientovi poskytnutý bezúčelový úver vyplatený na účet žalobkyne, preto bolo potrebné aj tieto skutočnosti zohľadniť pri výpočte výšky RPMN. Súd len deklaratívne konštatoval, že hodnota RPMN je v úverovej zmluve uvedená nesprávne, neuviedol však výpočet ani odôvodnenie, na základe ktorého k danému záveru dospel. Internetové kalkulačky majú len informatívny charakter, ktorý nie je možné považovať za hodnoverný dôkaz preukazujúci nesprávnú hodnotu RPMN.

7. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa a navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu ako vecne správny potvrdil a priznal jej náhradu trov odvolacieho konania.

8. Konštatovala, že zmluva o úvere neobsahuje jednoznačný údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti úveru, čo malo vplyv na posúdenie rozsahu záväzku. V zmluve nie je uvedený, kedy bude úver poskytnutý. Pokiaľ ide o prvú splátku, jej splatnosť bola podľa zmluvy dohodnutá „po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru“. Pre spotrebiteľa nebolo možné bez väčších ťažkostí a s istotou identifikovať termín konečnej splatnosti úveru, resp. aj doby trvania úveru, čo malo vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku. Zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, pretože obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke úveru vo výške 8.280,72 eur. Z tohto dôvodu zmluva obsahuje aj nesprávnu výšku RPMN. V celkovej čiastke spojenej so zaplatením úveru musia byť zahrnuté všetky

poplatky spojené so zaplacením úveru, bez ohľadu na to, či niektoré z týchto poplatkov budú alebo nebudú zohľadnené pri výpočte RPMN. V zmysle § 9 ods. 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu podpisu zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Ak zákon vyžadoval v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, do kategórie týchto predpokladov bolo potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN.

9. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

10. So zreteľom na obsah odvolania žalovaného, v odvolacom konaní bol preskúmaný len výrok napadnutého rozsudku o určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a súvisiaci závislý výrok o trovách konania, a preto výrok rozsudku, ktorým bolo konanie v prevyšujúcej časti zastavené, ktorý výrok odvolaním napadnutý nebol, v odvolacom konaní preskúmaný nebol, a ako taký nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods. 2 CSP).

11. Súd prvej inštancie správne zhodnotil, že uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere z 21.8.2015 je zmluvou spotrebiteľskou a správne dospel k záveru, že je namieste aplikovať zákon o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu uzatvorenia zmluvy t.j. k 21.8.2015. Správne preto skúmal, či zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 tohto zákona.

12. Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 ods. 2 presne definuje, aké náležitosti, okrem všeobecných (§ 43 Občianskeho zákonníka), musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať.

13. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

14. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

15. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

16. Zmyslom zákonnej úpravy o spotrebiteľských úveroch je ochrana záujmov spotrebiteľa. Účelom uvádzania zákonom stanovených náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere je zabezpečiť spotrebiteľovi dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú.

17. Podobne ako súd prvej inštancie, aj odvolací súd zastáva názor, že zo zmluvy o úvere nie je možné zistiť termín konečnej splatnosti úveru.

18. Termín konečnej splatnosti úveru je v zmluve uvedený ako „84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci“.

19. Takýto údaj je podľa názoru odvolacieho súdu nepostačujúci. Ani údaj o počte splátok 84 nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru, nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písm. l), kde sa uvádza aj počet splátok.

20. Ak by aj súd pripustil určitosť vyjadrenia konečnej splatnosti úveru, tak je potrebné dodať, že v čase podpisu zmluvy žalobkyňa nemala k dispozícii údaje potrebné pre vypočítanie dátumu konečnej splatnosti úveru, t.j. dátum poskytnutia úveru, a teda v čase, keď zmluvu podpisovala, bolo objektívne nemožné zistiť konečnú splatnosť úveru. Uvedené vyplýva aj z toho, že podľa zmluvy prvá splátka mala byť splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Zmluva o úvere pritom na rozdiel od zmluvy o pôžičke (ktorá je reálnym kontraktom), má konsenzuálnu povahu. V čase podpisu zmluvy úver len mal byť poskytnutý, v tom čase teda žalobkyňa nepoznala rozhodnú skutočnosť, determinujúcu konečnú splatnosť úveru. Za splnenie povinnosti uviesť údaj o konečnej splatnosti úveru je možné považovať len prípad, kedy má spotrebiteľ vedomosť o údajoch uvedených v ust. § 9 ods. 2 ZoSÚ v čase, kedy zmluvu na znak súhlasu podpisuje a vyjadruje vôľu byť ňou viazaný.

21. Podľa názoru odvolacieho súdu absenciu niektorej z podstatných náležitostí pri podpísaní zmluvy nie je možné dodatočne konvalidovať doplnením potrebných údajov.

22. Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru je pre spotrebiteľa dôležitým údajom, a to pri širšom výklade aj z hľadiska rozsahu jeho záväzkov, nakoľko nesplatením svojho dlhu do dátumu konečnej splatnosti úveru sa spotrebiteľ dostáva do omeškania a zo strany veriteľa nastupujú sankčné mechanizmy v podobe rôznych poplatkov, pokút či úrokov z omeškania.

23. Za daného stavu sa odvolací súd stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o absencii údajov o konečnej splatnosti v zmluve o úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ, čo má s poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, pričom bez právneho významu je argumentácia žalovaného, že zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu 1.05.2018 vyžadoval už len uvádzanie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo v predmetnej úverovej zmluve dodržané bolo, pretože predmetná úverová zmluva bola uzatvorená dňa 21.8.2015, a teda náležitosti tejto zmluvy je potrebné posudzovať podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase jej uzatvorenia, teda k 21.8.2015.

24. Súdu prvej inštancie nemožno vytknúť ani to, pokiaľ dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ktorý predpokladá ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch videl taktiež v absencii predpokladov použitých na výpočet RPMN (§ 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch). K uvedenému odvolací súd zdôrazňuje, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údajoch o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonodarca jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Je nepochybné, že v predmetnej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN, a preto správne skonštatoval súd prvej inštancie, že je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov aj z tohto dôvodu (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co 124/2016 z 3.11.2016). Obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008, a to v článku 10 ods. 2 písm. g/ cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery“

25. Podľa článku 5 Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Toto pravidlo výkladu neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 ods. 2. Článok 4 ods. 2 tejto Smernice stanovuje, že hodnotenie nekalej povahy podmienok sa nevzťahuje k definícii hlavného predmetu zmluvy, ani na primeranú cenu a úhradu na jednej strane, ako aj tovar alebo služby dodávané výmenným spôsobom na druhej strane, pokiaľ tieto podmienky sú zrozumiteľné.

26. Požiadavka transparentnosti zmluvných podmienok by nemala byť obmedzená len na ich zrozumiteľnosť z formálneho a gramatického hľadiska, ale naopak, vzhľadom na to, že systém

ochrany zavedený Smernicou Rady 93/13/EHS vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s podnikateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, najmä pokiaľ ide o úroveň informovanosti, táto požiadavka jasného a zrozumiteľného vypracovania zmluvných podmienok, a teda transparentnosti stanovená Smernicou sa musí chápať široko. Vzhľadom na cieľ ochrany spotrebiteľa pred nespravodlivými úverovými podmienkami a na to, aby sa mu umožnilo poznať všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy, dlžník musí pri uzavretí zmluvy poznať všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku.

27. Zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ustanovení § 9 ods. 2 písm. k) vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť ich matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti zmluvy. Bez príslušného matematického výpočtu, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN, nie je spotrebiteľ schopný preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN, ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom.

28. Rovnako s neuvedením všetkých predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ustanovení § 11 ods. 1 písm. b) spája následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

29. V závislosti od vyššie uvedeného nebolo potrebné skúmanie ďalších okolností, o ktoré sa oprel súd prvej inštancie pri posúdení predmetného úveru ako úveru bezúročného a bez poplatkov, a to v súvislosti s absenciou rozčlenenia splátky na jednotlivé zložky, teda na istinu, úroky a poplatky, kde odvolací súd poukazuje na nejednotnosť judikatúry v tomto smere, ako ani preskúmanie výpočtu RPMN, realizovaného súdom prvej inštancie prostredníctvom „internetovej kalkulačky“, pretože samotná okolnosť absencie riadneho označenia konečnej splatnosti úveru v spojení s absenciou predpokladov pre výpočet RPMN, postačuje pre tento záver (§ 9 ods. 2 písm. f), k) a § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch).

30. Správnemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania.

31. Za daného stavu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie, okrem odvolaním nenapadnutého výroku o zastavení konania v prevyšujúcej časti, postupom podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

32. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalobkyňa ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalovanému, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).